ಹಾಕಿದ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಬರ್ನ್ ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಯಾವ ನಿದರ್ಶನಗಳೂ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವದ ಪ್ರಕಾರ ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಕೀಳು ದರ್ಜೆಯ ಟ್ಯೂಬ್ ಲೈಟ್‌ಗಳು ಹಾಗೂ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿ, ಮೈಸೂರು ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್ ದರವನ್ನೇ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದುದು, ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಮಂಡಲ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳು ಮೈಸೂರು ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್‌ನಿಂದ ನೇರವಾಗಿಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅಧಿಕೃತ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಾರಾಟಗಾರರಿಂದಾಗಲೀ ಖರೀದಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಯಿತು. ಒದಗಿಸಿದ ಟ್ಯೂಬ್‌ಲೈಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳೇನಾದರೂ ಕಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಟ್ಯೂಬ್ ಲೈಟ್‌ಗಳನ್ನು ಖರ್ಚಿಲ್ಲದೆ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕೃತ ಮಾರಾಟಗಾರರಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್‌ನವರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಾವಸಂತ:– ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮೈಸೂರು ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್ ಬಲ್ಬನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಏಕೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜನಗಳಿಂದ ಈ ಬಲ್ಬ್ ಹಾಕಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್‌ನವರು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಹಾರ್ನಳ್ಳಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ:– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಂಸ್ಥೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದೇ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯಣಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ದೋಷ ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಖರ್ಚಿಲ್ಲದೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ದೋಷಪೂರಿತವಾದಂತಹ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರೆ ತಕ್ಷಣ ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಲಾಗುವುದು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಾವಸಂತ:– ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಂಡಲದಲ್ಲೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಹಾರ್ನಳ್ಳಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ:– ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಈ ಇಲಾಖೆ ಮುಖಾಂತರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಉಪಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಈಗ ಮುಂದುವರಿದ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಾವಸಂತ ಅವರು ದಯಮಾಡಿ ಕೇವಲ 5 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ.

ವಿತ್ತೀಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು

(1993-94 ನೇ ಸಾಲಿನ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಮುಂದುವರೆದ ಚರ್ಚೆ)

† ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಾವಸಂತ (ವಿರಾಜಪೇಟೆ):– ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿನ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸದನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ. ಬೇಡಿಕೆ ಸಂಖ್ಯೆ: 13,54,16, 14, 15, 12,11, 31. ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸುಧಾರಿಸಿದರೆ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ಸರ್ಕಾರಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರು, ಹರಿಜನರು, ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗ

ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಸರಿಯಾದ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು ಇಲ್ಲ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಕಟ್ಟಡಗಳು ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇವು ಇತ್ತೀಚಿನ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಸರ್ಕಾರಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಕಾನ್ವೆಂಟ್‌ನವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅಡಿಗಲ್ಲಾಗಿದ್ದು, ಇಂದಿನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಅಧೋಗತಿಯತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದು ತುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯ. ಶಾಲೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ದಾನಿಗಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಅವರ ನೆರವಿನಿಂದ ಸಾಗಿಸಿದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ದೂರದೃಷ್ಟಿರಹಿತ ನೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬದಲು ಅವನತಿ ಕಾಣುವಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ತಲೆದೋರಿದೆ. ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲವು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ರೂಪಿಸದೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ತಾತ್ಸಾರ ತೋರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆಯೇ ದಾನಿಗಳ ನೆರವಿನಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ವಾರ್ಷಿಕ ದುರಸ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬೀಳುವಂಥ ಶಿಥಿಲಾವಸ್ಥೆಗೆ ತಲುಪಿದ್ದು, ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದಂಥ ಕೊಠಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ಶೋಚನೀಯ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಶೋಚನೀಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವುಗಳು ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ ಮತ್ತು ಮಂಡಲಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳಿಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳ ದುರಸ್ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರು ಅಥವಾ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್ ದುರಸ್ತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವು ಬೀಳುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ಯಾರು ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರು ಅಥವಾ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯ ಶಾಲಾ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಂದ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಂದ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ದೊರೆತ ನಂತರವೇ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರಿಗೆ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಣವನ್ನು ಪಾವತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಕಳಪೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಕಳ್ಳತನವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದರಿಂದ ದಾನಿಗಳು ದೊರೆಯದೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಮಾದರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ 4ನೇ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಮತ್ತು ಬಡಮಕ್ಕಳು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶಾಲೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬಹುದೂರ ಇರುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ. ಜನವಸತಿ ತೀರ ವಿರಳವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ನೀತಿಯಂತೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ 50 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅನುಪಾತದಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು ಮತ್ತು ಬಡ ಮಕ್ಕಳ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಕಡಿಮೆ ಇರತಕ್ಕ ತರಗತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಎಂದರೆ 30-40 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೇವಲ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲೇ ಇರದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. 1992-93ರಲ್ಲಿ 83 ಖಾಸಗಿ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ

ಹಾಗೂ 700 ಖಾಸಗಿ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇರುವ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡ, ಸರಿಯಾದ ರಿಪೇರಿ ಇಲ್ಲದೆ....

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವು ಈಗಾಗಲೇ ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಪಿ.ಜಿ.ಆರ್. ಸಿಂಧ್ಯ:– ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಪರವಾನಿಗೆ ಪಡೆದು ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು, ನಾನು ಮತ್ತು ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದೆವು. ಮಾನ್ಯ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾಳೆ ಪ್ರಧಾನಿಗಳ ಭೇಟಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬ್ಯುಸಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ತಾವು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಸುಮಾವಸಂತ್ ಅವರು ಮುಗಿಸಲಿ.

ಶ್ರೀಮತಿ ದಮಯಂತಿ ಬೋರೇಗೌಡ:– ತಮ್ಮಂಥ ನುರಿತ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳಾ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಇಂಟರಪ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಲ್ಲಾ ?

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ,

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳರೇ, ಸುಮಾವಸಂತ್ ಅವರು ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಅಗೌರವ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತೇವೆ. ಅವರಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಬೇಕು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಸುಮಾವಸಂತ್‌ರವರೇ, ಮುಗಿಸಿ. ಈಗ ಆರು ನಿಮಿಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನು ಎರಡು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಾ ವಸಂತ್:– ಜಾಸ್ತಿ ಹೊತ್ತೇನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ವಿತರಣೆ ಮಾಡದೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗುವಾಗಲೇ ಅದನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಏನು ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವು ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಸೈಜ್‌ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆಯಾ ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳಿಗೆ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಳತೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಈ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಸಿ ಕೊಡುವಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಇದನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡುವಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ 5ನೇ ತರಗತಿಯಿಂದಲೆ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದಿ ಬೋಧನೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಪ್ರತಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಹಿಂದಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು

ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಶೇಕಡ 90ರಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜಾಗವು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆದು ದಾನಿಗಳಿಂದ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಆ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಆದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶಾಲಾ ಜಮೀನಿನ ಬಗ್ಗೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಆದು ನಮಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಇದು ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಒಂದು ವಿವಾದ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಶಾಲೆಯ ಹೆಸರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ಆದೇಶವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಪೀಠೋಪಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಜಮೀನುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತ ಮರಗಳಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳಿಗೆ ತಾವು ಪರ್ಮಿಷನ್‌ನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಒಂದು ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ಏನು ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆದನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಶೌಚಾಲಯದ ಕೊರತೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ದೂರದೂರದಿಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವರುಗಳು ಶೌಚಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಪ್ರತಿ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಜೆ.ಆರ್.ಓ.ಎಲ್.ಎ. ಅಥವಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ ವತಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವ ಒಂದು ಅನುಕೂಲ ತಾವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾವುದೇ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮಂಡಲಪಂಚಾಯತ್ ಅಥವಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಇದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಅನುದಾನ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ನಾವು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಈಗ ಏನು ಬೋರ್ ವೆಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬಾವಿಗಳಿವೆ ಅವನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಉಪಕರಣಗಳು ಎನು ಇರುತ್ತವೆ ಅವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕ್ರೀಡಾ ನಿಧಿಯಿಂದ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಟೋಟ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವಂತಹ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಆಯ್ಕೆ ಸಮಿತಿ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ಥಳೀಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಕೆಲವೊಂದು ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ, ರಾಯಚೂರು, ಬೀದರ್‌ನಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬಂದು ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೊರತೆ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮಕ್ಕಳ ಜ್ಞಾನಾಬಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಕಾರಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ದುಬಾರಿ ಪ್ರಯಾಣ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಖಾಸಗಿ ಬಸ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯ ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯವರ ನೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಮುಂಗಡ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಗೆ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ತುಂಬುವುದು ಕಷ್ಟ ಆಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ ಅಥವಾ ಮಂಡಲ್ ಪಂಚಾಯತ್‌ನವರಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಠೇವಣಿ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯ ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೆ ತಾವು ಹೇಳಬೇಕು. ಡಿಪಾಸಿಟ್ ತುಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ ಅಥವಾ ಮಂಡಲ್ ಪಂಚಾಯತ್‌ಗೆ ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಏನು ಸಾಕ್ಷರತಾ ಆಂದೋಳನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಈ ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಅಬಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ನಾವು ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಏನು ಏಳನೇ ತರಗತಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದೇ ರೀತಿ ಈಗ ನಡೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಆಂತರ ಜಿಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಗ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಸಮೂಹವಾಗಿ ಉತ್ತೀರ್ಣ ನೀಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಏನು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳೆಯುವ ಸಿರಿ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲ ಕವಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಆತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹುಲ್ಲಿನ ಜೋಪಡಿಗೆ, ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದು ಈ ದಿನ ನನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಳಪಾಯ ಗಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಹೇಗೆ ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಮಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿವರೆಗೆ ಪಾಸಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಮತ್ತು ಪಿಯುಸಿಯಲ್ಲಿ ಫೇಲ್ ಆಗುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಮುಂದೂಡುವಂತಹ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಹರಿಜನರು ನಡೆಸುವಂತಹ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಮೊದಲನೆ ವರ್ಷದಿಂದ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾರು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ತಾವು ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡಿಸಿ ಹರಿಜನರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತಹವರನ್ನು ಮಾಹಿತಿ ತರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಬೇಕಾದರೆ ರದ್ದು ಮಾಡಬಹುದು. ಯಾರು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಿನ ಈ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಸಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಎನ್‌ಕರೇಜ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ತುಂಬುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ, ಇನ್ನು ವಕ್ಫ್

ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸದನದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅದರ ಬೇಡಿಕೆ ಈ ದಿನ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ವಕ್ಫ್ ಮಂಡಳಿ ವತಿಯಿಂದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು 30–40 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶಿಥಿಲಗೊಂಡ ವಕ್ಫ್ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಪಡಿಸಲು ಇಲ್ಲವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ವಕ್ಫ್ ಮಂಡಳಿಯ ವತಿಯಿಂದ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ವಕ್ಫ್ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅನುದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು 1 ಲಕ್ಷ 2ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಜಾಸ್ತಿ ಹಣವನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಲ್ಲಿರುವ ವಕ್ಫ್ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು ಯಾವಾಗಲೂ 'ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾವು ಕೇವಲ ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಸಾಲದು. 'ನಾವು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು, ಕರ್ನಾಟಕದವರು, ನಾವು ಕನ್ನಡಿಗರು' ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಬರಬೇಕು. ನಾವು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿದಂತೆ ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯದ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ಅವರ ಭಾಷೆ ಮಲಯಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರ ಜೊತೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಾವು ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಲಯಾಳಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀವು ನೋಡಬಹುದು. ಆ ರಾಜ್ಯದ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಯಾರೂ ಸಹ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಮಿಳುನಾಡು ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 'ನಾವು ಕನ್ನಡಿಗರು, ನಾನು ಕನ್ನಡಿಗ' ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಅವನತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೂಡ 'ನಾನು ಕನ್ನಡಿಗ' ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ನೆಲೆಯೂರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರವಾಗುವ ಕನ್ನಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅವಧಿ ಕಡಿಮೆಯಿರುವುದರಿಂದ, ಅದರ ಅವಧಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ, ವಾಸ್ತವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬರುವಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಟಿವಿಯನ್ನು ಬಂದ್ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಕೇವಲ ಕಳಪೆ ದರ್ಜೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡದೆ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟ ಸುಧಾರಿಸಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಜೊತೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ ಒಂದು ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ರಚಿಸಿ, ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಈಗ ಸಮಗ್ರ ನೀತಿ ರೂಪಿಸಿ, ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ

ಯುವಕ–ಯುವತಿ ಮಂಡಳಿ ಏನಿದೆ, ಆ ಮಂಡಳಿಯವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ 15 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಇದು ಏನೇನೂ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾಲೂಕು ಹಾಗೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ 'ಯುವಜನ ಮೇಳ' ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಈ ಹಣದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ತಾಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಾಗಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ 5 ಸಾರಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಅಥವಾ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ, 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಇಲಾಖಾ ವತಿಯಿಂದಲೇ ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಮನೋರಂಜನಾ ತೆರಿಗೆಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನು 200 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತದೆ, ಈ ಹಣವನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ? ಮತ್ತು ಈ ಹಣದಿಂದ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕಲಾವಿದರ ಮಾಸಾಶನಕ್ಕೆ, ವಯಸ್ಸಿನ ಮಿತಿ ಹಾಕಬಾರದು ಮತ್ತು ಜಾನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ವರ್ಗದವರು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಆದರಲ್ಲೂ ಹರಿಜನ–ಗಿರಿಜನರಿಗೂ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಜಾನಪದ ಕಲೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲಿ. ಆದುದರಿಂದ, ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೂಡ್ಲಿಗಿಯಲ್ಲೂ ಸಹ ಒಂದು ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಇದೆ. ಆದರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಯುವಜನ ಸೇವೆ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದ ಡಾ: ಪ್ರೇಮಚಂದ್ರ ಸಾಗರ್‌ರವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಸುಧಾರಿಸುವ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು.

ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳಿಲ್ಲ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಲ್ಲ, ಮೈದಾನವಿಲ್ಲ, ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ತಾವು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮಡಿಕೇರಿಯ ಸ್ಪೇಡಿಯಂಗೆ ಏನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಒಂದು 50 ಲಕ್ಷವಾದರೂ ಈ ಸಲ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಸ್ಪೇಡಿಯಂ ಅನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಮುದ್ರಣಾಲಯವಿದೆ ಎಂದು ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಮರೆತೇ ಹೋಗಿದೆಯೋ ಏನೋ; ಕೇವಲ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮುದ್ರಣಾಲಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ತಂದರೂ ಸಹ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಟ್ಟಡ ಜಾಸ್ತಿ ಮಳೆಯಿಂದ ಬೀಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಿ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗತಕ್ಕ ಸಾಧ್ಯತೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಟಾಕ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸಹ ವಾಸಮಾಡದೇ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೂಡಲೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಫಿಕೇಷನ್ ಹಾಳಾಗಿದೆ ಇದನ್ನೂ ಕೂಡ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅನಂತರ ಲೈಬ್ರರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಲೈಬ್ರರಿ ಸಮಿತಿ ಇದೆ, ಆದಕ್ಕೆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಯವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ

ಕೂಡ ಲೈಬ್ರರಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಲೈಬ್ರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ 1982ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಬ್ಬಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಪೀಠಕ್ಕೆ ತರಬೇತಿ ಕ್ಯಾಂಪನ್ನು ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಈಗ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು ಏಕೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅದಕ್ಕಾಗಿ 100 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಲ್ಟ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಆಕ್ಟಿವಿಟಿಸ್‌ಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಯಾಗದೆ 15 ವರ್ಷಗಳಾಗಿದೆ. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ರಾಣೆಯವರು ಅದರ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ; ಅವರಾದರೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಇದಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ತಾವು ಬೇರೆಯವರ ಹೆಸರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ತಾವು ಯಾವ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನಾನು ಅನಂತರ ಆಳ್ವರವರು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿದೆ. ಪಾಪ ಮಹಿಳೆಯರು ಮಾತನಾಡಲು ಎದ್ದುನಿಂತಾಗ ಗದ್ದಲ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡೆವು. ಆದರೆ ತಾವು ಈ ರೀತಿ ಬೇರೆಯವರ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತನಾಡಲು ಕರೆದರೆ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಅನುಮತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾದ ವಿಷಯ

ಬಾಂಬೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಕತ್ತದಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಬಾಂಬ್ ಪ್ರಕರಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ

ಶ್ರೀ ಪಿ.ಜಿ.ಆರ್. ಸಿಂಧ್ಯ:– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾವು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆಂದರೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೊಸಿವ್ಸ್ ಕನ್‌ಸೈನ್‌ಮೆಂಟ್ Explosives, ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಪೋಲೀಸ್‌ರವರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬಂದಿದೆ. ಇವತ್ತು ಟೈಮ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದಿದೆ. Bombay explosion ಆದಮೇಲೆ ಒಂದು ಕನ್‌ಸೈನ್‌ಮೆಂಟ್ ಗುಜರಾತ್, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ವರದಿ ಇದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಿನ್ನೆದಿನ ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ, ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಯಾರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಂಧನದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಮತ್ತು ಕಂಡಲ್ಲಿ ಗುಂಡನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗೈರುಹಾಜರಿಯಲ್ಲಿ ಶೂನ್ಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಈಗಾಗಲೆ ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನಿರ್ಧಾರ ಏನು ? ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಕಡೆಯಿಂದ ಗಡಿಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಭಯೋತ್ಪಾದಕರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಸುದ್ದಿ ಇದೆ. ಇವರನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸದನವು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ,